

надійного оплоту гуманності і захисту майбутніх поколінь у сучасному світі.

Науковий керівник: завідувач кафедри державно-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор Кагановська Т.Є.

Список бібліографічних посилань

1. Конвенція Організації Об'єднаних Націй «Про права дитини» від 20.11.1989 р. // Офіційний веб-портал Верховної Ради України// Електронний ресурс. Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_021.

2. У Верховній Раді України відбулися парламентські слухання на тему: «Права дитини в Україні: забезпечення, дотримання, захист» // Офіційний веб-портал Верховної Ради України // Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.rada.gov.ua/news/Novyny/Parlamentski_slukhannya/135857.html.

Одержано 17.11.2016

УДК 34.01

Найда В. О.

курсант 1-го курсу, факультету №1 (Ф-1-16-3)

Науковий керівник: Кріцак і. В. старший викладач кафедри теорії та історії держави і права Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА МАЙБУТЬОГО ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Специфіка роботи поліцейського передбачає постійні психологічні та фізичні навантаження. В той же час варто пам'ятати, що це суспільно необхідна і почесна справа, яка вимагає від кожного працівника високих як моральних, так і професійних якостей.

Саме моральна складова в усіх її проявах в сучасних умовах визначає зовнішні негативні характеристики поліції загалом і кожного поліцейського зокрема та зумовлює появу таких негативних явищ, як корупція, причиною якої часто виступає недотримання, або незнання професійної етики.

Досить часто через професійну неспроможність, черствість та моральну розбещеність окремих працівників, неправильну практику розкриття злочинів та досягнення позитивних результатів будь-якими методами в органах внутрішніх справ України продовжують мати місце непоодинокі випадки перевищення влади та службових повноважень, фізичного насильства, знущання та

тортур над особою, яка затримана чи підозрюється у скоєнні злочинів чи правопорушень.

Найчастіше саме через неспроможність працівників поліції професійно виконувати свої завдання та функції, населення країни не довіряє державній владі, що є, відверто кажучи, «міною сповільненої дії». В той же час поява нової Національної поліції може допомогти змінити на краще моральну складову працівника поліції.

Говорячи про професіоналізм поліцейського, хочеться наголосити на тому, що єдиного погляду на цей феномен у правовій теорії та практиці не існує і донині. Так, О. Подольська визначає професіоналізм як сукупність знань, умінь, навичок, що дають можливість виконувати відповідні професійні функції. Ю. Старілов розглядає професіоналізм державних службовців як принцип державної служби. Він пише: «розглядуваний принцип полягає, по-перше, у тому, що державний службовець виконує посадові обов'язки на професійній основі». На думку В. Лапшиної, професіоналізм слід тлумачити «не лише як високий рівень знань, умінь та результатів дій, а й певну систему організації свідомості». Тобто професіоналізм розглядається як система особистісних цінностей індивіда, в тому числі високоморальних, завдяки яким він реалізує свої професійні знання, уміння та навички. Але фундаментом «системи організації свідомості» завжди була і є мораль як найважливіша частина світогляду людини.

Найчастіше саме моральність та особистісні духовні цінності поліцейського визначають напрями його поведінки. Це завжди супроводжується моральним вибором. «Технологію» цього духовного феномену можна сформулювати наступним чином: першою передумовою морального вибору є здатність оцінювати. Також у ситуації морального вибору завжди є внутрішнє відчуття, яке полягає у вчиненні не так, як людині в цей час хочеться, а навіть всупереч цьому. Що в кінцевому результаті викликає дискомфорт і потребує певних зусиль над собою. Також моральний вибір завжди пов'язаний з відмовою від суто власних задоволень заради того, щоб зберегти моральну гідність.

Безперечно, система моральних координат закладається насамперед у родині. Тому в процесі соціалізації навчальний заклад вже разом із родиною вибудовує систему цінностей задля того, щоб прищепити необхідні поведінкові норми, які б відображали ті моральні якості, що були закладені родиною. Саме це в кінцевому результаті може допомогти засвоїти систему цінностей, яка визначає поведінку персоналу Національної поліції України, голов-

ним завданням якої є боротьба зі злочинністю, а також надання різного роду послуг населенню, які відповідають профілю поліцейської професійної діяльності.

Навіть високомотивованій людині, яка опановує професію правоохоронця часто буває складно обрати правильну модель поведінки у спілкуванні з громадянами. Тому в вищих навчальних закладах системи МВС України актуалізується вивчення норм етикету. Свідченням цьому може бути викладання такого предмету як професійна етика у нових патрульних поліцейських, а також на курсах підвищенні кваліфікації дільничних інспекторів поліції. Також у ХНУВС приділяється значна увага засвоєнню комунікативних навичок, проводяться конкурси ораторської майстерності на факультетах, щорічний загальноуніверситетський конкурс з метою відбору кращих конкурсантів до Міжнародного конкурсу ораторської майстерності Академії МВС Республіки Білорусь, адже не можна забувати про те, що за кордоном поліцейський передусім оратор.

Звичайно, об'єктивно поліція, як інструмент підтримання правопорядку в суспільстві, не може бути кращою від самого населення та влади, оскільки вона є вихідцем з цього суспільства. Вона не може бути вище за ту «шкалу» моральних цінностей і того варіанту морального вибору, який масово тиражують й відтворюють можновладці, але поліцейські (якщо вони хочуть мати авторитет і довіру населення та зберегти його в майбутньому) повинні наполегливо працювати над собою, поступово та неухильно піднімаючи свій моральний рівень і в такий спосіб привчаючи громадян до законслухняної поведінки. Хто як не поліцейські, правоохоронці будуть очолювати такого роду рух?

Маючи досить вагомні історичні традиції негативного сприйняття громадянами влади та її органів (у т. ч. колишньої міліції), ми поки що не змогли їх подолати, навіть за двадцять п'ять років поступу демократичних форм організації політичного життя. Більш того, політична криза, що породжує регіональний сепаратизм та економічну нестабільність, продовжує невпинно руйнувати зусилля з формування гуманістичної моральної свідомості поліцейського.

З огляду на викладене, доходимо такого висновку: найважливішою складовою образу майбутнього поліцейського повинна стати його моральна свідомість разом із професійною освітою та професійним досвідом. Водночас сьогодні існує чимало негативних впливів, що відбиваються на якості професіоналізму. Тому ми

цілком упевнені, що переосмислення проблеми важливості моральної складової працівника новоутвореної поліції, створення справжнього морального кодексу української поліції та його повсякденного відтворення в житті — це крок на шляху до реалістичного погляду на себе. Тільки так поліція бачитиме свій справжній, а не політично заангажований образ, а реальні реформи у поліцейському відомстві значно прискоряться на благо українського народу та Української держави.

Таким чином, справжнім фахівцем своєї справи може стати лише той, хто оцінює свої дії не лише з точки зору державного закону, а й внутрішнього закону совісті та честі. Оскільки не хлібом одним буде жити людина, а насамперед правдою свободи, совісті, честі і моральності.

Одержано 17.11.2016

УДК 34.01

Наумкін О. О.

студент 2 курсу, спеціальність «правоохоронна діяльність», факультету №6 Харківського національного університету внутрішніх справ

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗМІН ДО ЗАКОНОДАВСТВА ПРО «СУДОУСТРІЙ В УКРАЇНІ»

Тема мого тезісного виступу я вибрав зміни до Конституції, згідно закону №3524 ухваленого Верховною Радою 2 червня 2016 року. Які набрали чинність 30 вересня 2016 року. Актуальність цих змін викликано прагненням українського народу до Євро-Атлантичної інтеграції та була необхідна при вступі України в Асоціацію Європейського Союзу та отримання безвізового режиму з цим об'єднанням держав. Разом з цим законом було прийнято низка законодавчих актів які доповнюють ці зміни і регламентують діяльність судової системи в Україні. До офіційного тлумачення та удосконалення було прийнято закон про «Судоустрій та статус суддів».

Цім змінам до Конституції та законодавства передувало наступні законодавчі акти, які доповнюють ці зміни, та новий закон про «Прокуратуру в Україні», від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII та закон про адвокатуру та адвокатську діяльність в Україні від 5 липня 2012 року № 5076-VI. Оскільки судова система є головною у системі правоохоронних органів тому можна сказати, що